

Konopljan

GLASILO KOLEKTIVA IN DUPLATI JARŠE

ŠT. 11 — X

NOV. 1961

CENA 10 DIN

VSEBINA :

J. Strojan: Ob dnevu republike
Strokovni sestanek
DITTIS	L. Zabukovec: Toplo — toda ne težko
J. Ukmar: Iz sestanka v Beogradu	I. Deržič: Delavsko samoupravljanje
M. Skrinjar: Kako radi pozabljamo na umivanje rok	O. Lipovšek: Zgodilo se je ali zmaga in poraz v Grosupljah
F. dr. Jerovec: Finančni rezultati ob koncu tretjega tromesečja	I. Sešek: Za smeh in razvedrilo
M. Vidmar: S seje IO sindikalne podružnice	V. Habjan: Personalne izpremembe
J. Mavko: Nabava in prodaja	J. Grčar: Kino spored
F. Rebernik: Kako smo delali	Izdaja v 800 izvodih kolektivne tovarne Induplati. Odgovorni urednik Jože Klešnik. Natisnila in klišeje izdelala Tiskarna »Jože Moškrič« v Ljubljani
J. Klešnik: Zvezno posvetovanje o standardizaciji	

Jajce
rojstni kraj naše
republike

Ob Dnevu republike

KPJ je bila postavljena izven zakona, a njeni člani preganjani in mučeni. Vendar se je dve desetletji aktivno razvijala v ilegali. Pod vodstvom svojega generalnega sekretarja Josipa Broza-Tita, je postala edini politični garant zavesti in odpora in je, kot edina nacionalno-konstruktivno usmerjena, takoj v pričetku vojne bila zmožna povesti vse jugoslovanske narode v ogorčeno, težko in neenako borbo z neprijatelji, ki so okupirali deželo.

15. aprila 1941 je bil izdan proglas CK KPJ, da se pripravi vse za vstajo proti okupatorju, a 22. junija, po napadu Nemčije na SSSR, se CK odloči pričeti z odkrito oboroženo borbo.

Z nastajanjem osvobojenih ozemelj se formirajo prvi narodni odbori, ki jih v začetku vodi vrhovni štab, od 26. XI. 1942 dalje pa Antifašistično viječe narodnog oslobodjenja Jugoslavije (AVNOJ).

Partizanske enote so se večale z veliko naglico ter pridobivale vedno več simpatizerjev in aktivistov.

Ob koncu 1943. leta je imela NOV 27 divizij, 8 samostojnih brigad in 13 bataljonov ter 103 partizanske odrede. Skupno je bilo v NOV 1943. leta 300 000 oboroženih borcev. Te enote so vezale 450 000 tujih vojakov in 150 000 domačih izdajalcev. NOV je v tem času kontrolirala pretežni del jugoslovanskega teritorija.

V taki situaciji je bilo 29. XI. 1943 organizirano v Jajcu II. zasedanje AVNOJ.

Na tem zasedanju so bili postavljeni temelji nove Jugoslavije. Sklenjeno je bilo, da bo nova država ure-

jena na demokratičnem federativnem principu. Vladi v Londonu se odvzamejo vse pravice zakonite vlade, kralju Petru pa se prepove vrnitev v državo.

Kot vrhovni upravni organ so izvolili Nacionalni komite osvoboditve Jugoslavije, prvo revolucionarno vlado nove Jugoslavije, na čelu z maršalom Jugoslavije Josipom Brozom-Titom.

Za priznanje AVNOJ in za uveljavljanje njegovih sklepov je bilo potrebno še mnogo truda in borbe. Po osvoboditvi se je revolucionarna vlada prizadevala ustvariti pogoje za graditev socialistične družbene ureditve.

Pot naše socialistične graditve, ki smo jo prehodili v 18 letih, je bila težka, zamotana ne samo zaradi težavnega zunanjepolitičnega položaja, ki je vladal v svetu, temveč tudi zaradi podedovane gospodarske zaostalosti. Prav zato je bilo potrebno mobilizirati vse sile in osredotočiti vsa materialna sredstva za naglo preobrazbo države.

Veliko priznanje naši notranji in zunanji politiki je bila konferenca izvenblokovskih držav, ki je bila prav v Beogradu. S svojo politiko smo se uveljavili v svetu in lahko svobodno in z zaupanjem gledamo v prihodnost.

Ob 18. obletnici II. zasedanja AVNOJ, ki ga lahko imenujemo tudi rojstni dan naše Jugoslavije, si lahko vsi delovni ljudje stisnemo roke in si želimo, da bi še nadalje uveljavljali in izpolnjevali naše samoupravljanje pod vodstvom ZK in našim dragim TITOM.

Iz sestanka v Beogradu

V začetku oktobra je bil v Beogradu sestanek sindikata tekstilnih in usnjarskih delavcev. Sklican je bil na hitro in brez obširnih priprav, vendar z jasnim programom. Gre namreč za to, da tekstilna industrija kot celota, torej v državnem merilu, ni izpolnila predvidenih nalog. Količinska proizvodnja tkanin je bila v devetih mesecih letošnjega leta za 10 odstotkov manjša nasproti enakemu obdobju lanskega leta. Padla je tudi produktivnost pri delu, istočasno pa so zelo narasli osebni dohodki. Vprašanje nesorazmernega in največkrat neupravičenega naraščanja osebnih dohodkov je bilo najbolj poudarjeno. Nihče nima ničesar proti visokim osebnim dohodkom, vendar s pogojem, da je to v skladu s storilnostjo pri delu ali v skladu z uspehi, ki jih nekdo dosega v dobrobit podjetja. Ostro so bili kritizirani primeri velikih razponov ali razlik med najnižje in najvišje plačanimi delavci v istem podjetju. Ti razponi so se v letošnjem letu povečali v nekaterih podjetjih, predvsem na jugu države, kar na 1 proti 20. Za primer je bilo navedeno neko beograjsko tekstilno podjetje, kjer prejemajo delavci na najnižjih delovnih mestih okrog 8000 din mesečno, najvišja plača v podjetju pa je 160 000 din. Pa tudi v Sloveniji so podobni primeri, čeprav je znano, da družba nekako »dopušča« razpon nekje v meji od 1 proti 5. Jasno je, da je taka politika nekega podjetja zgrešena in presega okvir pametne presoje situacije, če ne še celo moralnih kvalitet. Zato ni nič čudnega, da pripravljajo s tem v zvezi stroge ukrepe z eno osnovno zahtevo: vskladiti produktivnost z osebnimi dohodki.

V nadaljevanju je bilo precej govora o tem, da so v naši industriji še vedno velike razlike med zmogljivostjo predilnic, tkalnic in plemenitilnic. Predilnice v glavnem še vse obratujejo na tri izmene pa vseeno prediva manjka, tkalnice pa natkejo toliko surovih tkanin, da jih plemenitilnice ne zmorejo obdelovati.

Kdaj bomo prišli iz tega začaranega kroga pa najbrž nihče ne ve.

Precej kritičnih besed je bilo izrečenih tudi na naš sistem planiranja. Iz leta v leto namreč planiramo večjo proizvodnjo in večje dohodke, toda iz leta v leto tudi vemo, da vsega ne bomo uresničili. To pa ima neprijetne posledice, kajti med letom se je treba na hitro usmeriti na uvoz ali pa se sprijazniti z dejstvom, da določenega artikla ni na trgu.

Na sestanku je bilo tudi poudarjeno, da v zadnjem času precej govorijo v tekstilnih podjetjih o nekakšni superproizvodnji. To je seveda velik nesmisel, saj se praktično ne da povezati pojem superproizvodnje z našim zastarelim strojnimi parkom in majhno povprečno porabo tekstila na prebivalca. Problem pa je res v tem, da je marsikatero skladišče gotovih izdelkov polno, toda iz drugih razlogov. Tekstilni industriji manjka obratnih sredstev. Primanjkljaj je že presegel višino 20 milijard dinarjev. Obratnih sredstev tudi trgovina nima. Ima pa polna skladišča nekurantnega blaga. Konfekcijska industrija ima na primer polna skladišča oblek in plaščev, ki so bili moderni pred tremi, štirimi leti. Kdo naj reši ta začarani krog? Država se je postavila na odločno stališče, da ga ne bo reševala. Rešijo naj ga podjetja sama. V zahodnih državah so jeseni in spomladi velike razprodaje sezonskih izdelkov po znatno znižanih cenah. Zakaj? Znebijo se zalog in razbremenene sredstva; dobro pa tudi vedo, da naslednjo sezono niti toliko ne bi dobili za izdelke, ki so preživeli.

Edini izhod iz te situacije — ki pa je za naše gospodarstvo zelo zdrava — je v tem, da se v podjetjih in trgovini najprej preusmerijo navade in mišljenja, takoj nato pa še proizvodnjo. Kvalitetni in lepi izdelki hitro najdejo pot do potrošnika. O tem smo se v našem podjetju že prepričali in k sreči, dokaj zgodaj.

Finančni rezultati ob koncu tretjega tromesečja 1961

Po devetih mesecih letošnjega leta smo s finančnimi rezultati, ki smo jih dosegli, lahko zadovoljni, čeprav tretje tromesečje ni bilo samo za sebe tako uspešno kot prvo polletje. Da je bil rezultat tretjega tromesečja slabši, je vzrok predvsem v nižji proizvodnji tkalnice, ki pa je nastala iz objektivnih razlogov.

Ako primerjamo dosežene rezultate s planiranimi in z rezultati, doseženimi v istem razdobju lanskega leta, vidimo, da smo dosegli:

	v primeri s planom	v primeri z l. 1960
celotni dohodek (brez davka)	101,3 %	102,5 %
dohodek	119,4 %	110,5 %
čisti dohodek	118,4 %	144,7 %
porabljeno za OD	98,1 %	120,0 %
ostane za sklade	228,0 %	277,2 %

Iz podatkov sledi, da so doseženi rezultati boljši kot v l. 1960 in tudi boljši, kot smo jih s planom predvideli.

Število zaposlenih se je znižalo za 2,6 %, tako da so rezultati na enega zaposlenega še ugodnejši.

Ekonomičnost poslovanja se je izboljšala za 4,2 %.

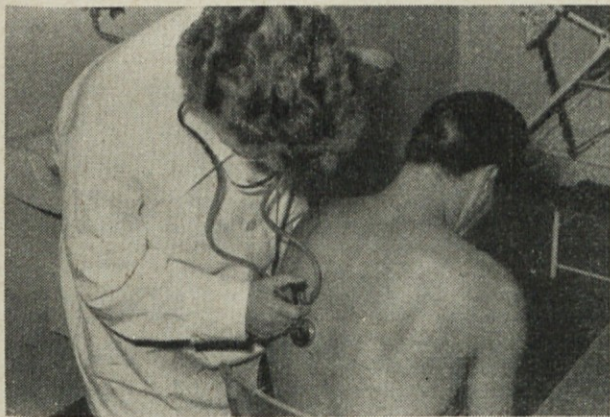
Rentabilnost vloženih sredstev se je povečala za 6,7 %, rentabilnost celotnega dohodka pa za 7,8 %.

Poleg vseh navedenih pozitivnih rezultatov pa moramo zabeležiti tudi negativne. Znižala se je produktivnost, in to vrednostno za 12 % nasproti l. 1960 in zmanjšal se je koeficient obračanja obratnih sredstev za 11,5 %.

Zaradi slabega plačevanja terjatev s strani kupcev ni imelo podjetje v vseh devetih mesecih l. 1961 nikoli dovolj sredstev za redno plačevanje obveznosti do dobaviteljev. Posledica tega dejstva je bilo občasno pomanjkanje surovin, ker dobavitelji zaradi neplačila niso hoteli dobavljati. Zaradi tega je prišlo do zastojev v proizvodnji, obenem pa tudi do znižane produktivnosti.

Z obratnimi sredstvi smo imeli precej težav, vendar smo uspeli poravnati pravočasno vse obveznosti do družbe in do kolektiva. V teku III. tromesečja smo uspeli dobiti pri Narodni banki kratkoročni kredit v višini 80 000 000 din, delno pa smo morali kratkoročne kredite vrniti, tako da imamo na razpolago skupno 140 000 000 din dodatnih obratnih sredstev, s pomočjo katerih smo deloma lahko izboljšali naše finančno poslovanje in pokrili potrebe po obratnih sredstvih.

Povprečni osebni dohodki so se z uvedbo novega pravilnika o nagrajevanju nekoliko dvignili. Za prvih

Preventivni pregledi naših delavcev se bližajo koncu

sedem mesecev letošnjega leta je znašalo povprečje mesečnega zaslužka neto na zaposlenega 21 981 din, v avgustu 23 365 in v septembru 24 022 din. Povprečje za vseh devet mesecev je znašalo 22 456 din, kar je za 10,6 % več kot povprečno v l. 1960.

Zaradi spremenjene osnove za prispevek od izrednega dohodka federaciji smo morali obračunati več čistega dohodka za federacijo, in to tudi za nazaj za I. polletje. Posledica tega je, da so nam sredstva čistega dohodka za sklade ostala na isti višini kot so bila obračunana za polletje.

Upravičeno lahko upamo, da bo četrto tromesečje ugodnejše kot je bilo tretje in da bomo v finančnem pogledu zadovoljivo zaključili letošnje leto.

Finančni vodja

Kako radi pozabljamo na umivanje rok

Človek dela največ z rokami, zato je razumljivo, da se rok primejo vse mogoče nečistoče, pogosto kužne snovi. Ravno tako smo že ne vem kolikokrat slišali in marsikje tudi uvideli, da je čistoča telesa, obleke in perila, pa tudi bivališča, delovnega prostora, prehrane in drugih reči prvi pogoj za zdravo življenje. Kljub temu pa marsikje vidimo še nič koliko nesnage.

Posebno je vredno graje, da si marsikdo niti ne umije rok, ko opravi telesno potrebo. Na to misel, razpravljati o higieni rok v času 20. stoletja, ko vendar te navade uči že mati, kasneje šola ter vedno vidni lepaki — Umij si roke! — so me privedla prav zapažanja pri sistematskih pregledih. V ta pregled zajamemo tudi preglede vode posameznika, ki jo mora prinesiti v malem kozarčku na določeno mesto. Redek pa je član kolektiva, ki je po oddaji vode odšel in si umil roke.

Vedno in povsod smo v nevarnosti, da se okužimo s kakšno nalezljivo boleznijo, bodisi s kakšno črevesno, ali pa tudi kožno nalezljivo boleznijo. Mnogo teh bolezni lahko preprečimo sami na zelo enostaven način, če namreč skrbimo za čimvečjo čistočo telesa, zlasti pa naših rok. Preko rok gre prenekatera kužna klica v naše telo. Za spoznanje samo nekaj primerov. V družini, kjer starši ne uče otrok umivanja rok, pogostokrat opazimo krastavico — kdo bi jih ne poznal tistih svetlo rumenih krast, ki jim pravimo tudi »ocvirki«. Zoprna nadlega je to in v resnici nekakšno merilo za razmere, ki v njih živi tak otrok. Marsikdo dobro pozna garje in zelo pogosto navado, iztiskanje kože zavoljo odstranitve ogrev. Vse to povzroča večje ali manjše kožne bulice, ki se slej ali prej ognoje in na tistem mestu zapuste kazeče brazgotine. Poznamo tudi težje bolezni, ki smo jih začeli imenovati bolezen — umazanih rok — tifus, driske in zelo neprijetna nadloga zajedalci »gliste«, ki so toliko poznane ne samo pri otrocih, ampak tudi kot nadlega starejših ljudi.

Da je higiena rok neizbežna, potrjujejo številne žalostne izkušnje. Zato bi za poedinca, pa tudi za družine in skupnost sploh, bila zlasti važna tale tolikokrat ponovljena navodila:

1. Umijmo si roke, kadarkoli pridemo iz stranišča, po delu — brezpogojno pa si moramo umiti roke, preden pripravljamo ali uživamo hrano.

2. Za dobro očiščenje rok nikakor ni dovolj, da si jih površno splaknemo v hladni vodi in obrišemo nemara celo v nesnažno brisačo. Umiti si jih moramo z milom v tekoči, najbolje vroči ali vsaj topli vodi. Brisača naj ne bo umazana cunjca ter pri vsem tem ne pozabimo na nohte, ker so tudi ti naša lastnina.

Čiste roke, zdrava koža, zdravo telo! Na prvi pogled preprosto in enostavno, vendar pa drži pot do tega cilja preko precejšnjih težav. Dosledno in vztrajno se moramo ravnati — čistoča nad vse!

Zvezno posvetovanje o standardizaciji v tekstilni industriji

Zveza inženirjev in tehnikov tekstilcev LRS, združnica Ljubljana, je 5. in 6. oktobra letos organizirala na Bledu »Zvezno posvetovanje o problematiki standardizacije v tekstilni industriji«. Posvetovanja se je udeležilo okrog 300 udeležencev, tekstilnih strokovnjakov, predstavnikov oblasti in družbenih organizacij, zainteresiranih ustanov in šolskih institucij, predstavnikov kemične industrije, proizvajalci utenzilij, predstavniki trgovinske zbornice itd.

Na posvetovanju je bilo podanih 30 referatov o problematiki standardizacije tekstilnih izdelkov oziroma materiala in polizdelkov, ki so potrebni v toku proizvodnega procesa v tekstilni industriji.

Standardizacija se v industrijsko razvitih državah smatra kot eden najvažnejših problemov, ker od rešitve tega problema zavisi tudi ekonomski razvoj države. Standardizirati pomeni do potankosti opisati neki proizvod, tako da ga proizvajalec lahko izdeluje, prepričan, da popolnoma odgovarja namenu uporabe, koristnik pa ga kupuje, ker ve, da so vse sposobnosti z ozirom na uporabo zagotovljene. Na ta način prihajata proizvajalec in koristnik do prepričanja, da s standardi lahko ustvarimo red v proizvodnji in v nadaljnjem prometu proizvodov.

Pri tem moramo razlikovati zahtevo po proizvodu »dobre kvalitete« in zahtevo po proizvodu »najmanjše, oziroma ekonomsko upravičene kvalitete« ali kratko »minimalne kvalitete«.

Kaj naj bo merilo, da neki proizvod ustreza pojmu »minimalna kvaliteta«? Vsebovati mora minimum tistih lastnosti, ki so pogoj za kvaliteto tega proizvoda z ozirom na namen njegove uporabe. Standardi, kateri predpisujejo te lastnosti, se imenujejo standardi za minimalno kvaliteto. Minimalna kvaliteta variira, oziroma zavisi od namena uporabe nekega proizvoda in jo sporazumno predpisujejo vsi zainteresirani s tem, da predhodno predpišejo tudi metode za kontrolo teh lastnosti. V tekstilni industriji je možno izdelati zelo širok asortiman gotovih izdelkov različne kvalitete, kar zavisi od surovin, barve, plemenitenja itd. Vedno večja uporaba sintetičnih vlaken, uvajanje novih postopkov plemenitenja in izdelave tkanin zelo otežkoča ocenjevanje kvalitete. Potrošnik — nestrokovnjak je na ta način popolnoma prepuščen lojalnosti posameznih proizvajalcev, ali bo za svoj denar dobil blago odgovarjajoče kvalitete.

Standardi za minimalno kvaliteto rešujejo ta problem na ta način, da potrošniku zagotovijo težo tkanine, gostoto, obstojnost barv, skrčenje itd. Potrošnik se torej lahko pri nakupu omeji samo na izbiro zunanega izgleda tkanin, ker so vse ostale lastnosti s standardom zagotovljene.

Z uporabo standardov si industrija predvsem zagotovi boljši promet svojih proizvodov, s pomočjo njih lažje ugotavlja rentabilnost nekega proizvoda, ker ga lahko primerja z enakim proizvodom ostalih proizvajalcev. Na podlagi tega bo na formiranje cen tkanine iste sestavine vplivala predvsem organizacija, produktivnost, zunanji izgled tkanine in pakiranje, torej ne več toliko uporabljena surovina.

Jugoslovanski zavod za standardizacijo je do sedaj izdal večje število standardov za tekstilne izdelke, namenjene široki potrošnji. Ti standardi predpisujejo kvaliteto proizvodov in metode za kontrolo predpisane kvalitete.

Referenti so na posvetovanju posredovali predloge za standardizacijo ostalih proizvodov in prav tako tudi predloge za izboljšanje ali popravilo nekaterih že veljavnih standardov.

Na osnovi podanih referatov in diskusije so bili sprejeti sledeči zaključki:

1. Pri postavljanju jugoslovanskih standardov na področju tekstila je v bodoče potrebno napraviti sledečo sistematičnizacijo:

- Sinhronizirati delo tako, da se medsebojno vskladijo zahteve v odnosih med proizvajalci in potrošniki v širšem smislu, t. j. v sami industriji, torej od surovin preko polizdelkov do gotovega izdelka.
- Osnovni pogoj za pravilno postavljanje pojmov vseh predpisov in definicij pri standardizaciji je enotna tehnična terminologija.
- Tehnični elementi standardizacije morajo bazirati na predhodnih laboratorijskih poizkusih znanstveno-raziskovalnih institutov.
- 2. Zaradi stalnega razvoja tehnike in ekonomskih pogojev morajo biti standardi občasno revizirani, dopolnjeni ali po potrebi tudi zamenjani.
- 3. Naše nacionalne standarde je potrebno po možnosti čim bolj vskladiti s predlogi Mednarodne organizacije za standardizacijo (ISO), zato se priporoča aktivno sodelovanje z omenjeno institucijo v zvezi s standardi za tekstil.
- 4. Priporoča se standardizacija splošnih pogojev za posamezne grupe izdelkov z ozirom na namen uporabe, da bi na ta način vskladili racionalnost proizvodnje teh artiklov z njihovim namenom uporabe.
- 5. Ker je uvajanje standardov povezano z velikimi predhodnimi pripravami in raziskavami v podjetjih,

Razvijanje tiskanih tkanin. Ni moderno, gre pa

potrebno pa je, da se zainteresira čim večje število proizvodnih podjetij, znanstveno raziskovalne ustanove, kakor tudi potrošnike, kateri morajo ves material obdelati, je neobhodno potrebno določiti primerne roke za diskusijo in rok, ko naj standard postane veljaven.

6. Iz referatov in diskusije je bilo razvidno, da pogrešamo neko odrejeno metodo in smernice za jemanje vzorcev ter je bil zato sprejet predlog referata »Jemanje vzorcev za kontrolo tekstila«, obdelan na osnovi statističnih metod.

7. Uporaba standardov nujno zahteva kontrolo materiala, fazno kontrolo, kontrolo polizdelkov in kontrolo gotovih izdelkov, kar je možno le z uporabo statističnih metod.

8. Za tkanine po grupah proizvodov je potrebno izdelati definicijo napak.

9. V letu 1962 se mora uvesti »tex« sistem številčenja.

10. Tekstilni strokovnjaki naj aktivno sodelujejo pri sestavi standardov za utenzilije in pribor, katere uporablja tekstilna industrija.

11. Z izdelavo detajlnih razlag in napotkov za uvajanje bi se zelo olajšalo uvajanje standardov.

12. Med diskusijo o Odredbi o označevanju in pakiranju tekstilnih proizvodov je bilo poudarjeno, da je vidno označevanje kvalitete zelo važno, vendar se ta odredba ne bo mogla dosledno izvajati v določenem

Zgodilo se je - zmaga in poraz v Grosuplju

V zadnjih 10 ali še več letih sem imel dovolj priložnosti podrobno slediti oziroma beležiti športne dogodke, zato trdim, da je masovno športno življenje v Jaršah izgubilo tla pod nogami. Očitki, da se v zadnjih letih dogaja vse kampanjsko, držijo. Res je tudi, da to ne velja za strelce, kjer najboljši redno vadijo ter tudi često tekmujejo, v manjši meri pa velja nekaj podobnega za naše odbojkarje. Žal pri slednjih nimamo dobrih igralcev v našem moštvu niti ni ta igra v našem okolju tako popularna, kot je to bila pred leti.

Ta uvod sem napisal zato, ker smo na zadnjem večjem tekmovanju v Jaršah v odbojki premagali vse nasprotnike (s pomočjo našega sodelavca Jožeta Ulčarja, državnega mladinskega reprezentanta — sedaj na odsluženju vojaškega roka), zmagali smo tudi v streljanju (edino zaslužen), v namiznem tenisu smo kvaliteto povprečni, kegljati pa sploh ne znamo. Na tem zadnjem tekmovanju smo z velikim pompom odnesli prehodni pokal ter se ljubeznivo odzvali vabilu športnikov iz Grosupelj na povratno srečanje.

V soboto 14. oktobra smo zatorej napolnili avtobus ter v najmočnejši postavi odbojkarjev, strelcev, igralcev namiznega tenisa, šahistov in kvasi kegljačev odpeljali v Grosuplje.

Pričeli in zmagali smo v odbojki. Nasprotnik je postavil to disciplino na tekmovanju spored nam na ljubo v polni zavesti, da nima kaj pričakovati. Premagali smo slabega nasprotnika z 2 : 0. Tudi v naslednji disciplini — streljanje z zračno puško na razdaljo 10 metrov smo zaradi dobre forme naših strelcev izvojevali v našo korist. Skupno smo vodili torej v disciplinah z 2 : 0.

V namiznem tenisu je bila stvar že bolj kočljiva. Naša igralca Kavčič in Podgoršek sta zmagala v štirih igrah s skupnim rezultatom 3 : 1. Tretji igralec pa je z največjim naporom premagal že utrujenega Kočevarja z 2 : 1. Tako smo torej tudi tretjo disciplino zabeležili v našo korist z rezultatom 5 : 2 in v disciplinah 3 : 0.

V predzadnji točki smo se na 10 deskah spoprijeli v šahu. Za igralce v naši ekipi smo zbrali vse najboljše ter pričakovali zmago 10 : 0 v našo korist. Z nekaj manj upanja v svojo korist so računali tudi nasprotniki iz Grosupelj; in kaj se je zgodilo? Oboji smo se zmotili. Mi, ker nismo dosegli pričakovanega rezultata in Grosupelčani, ker smo izgubili z boljšim rezultatom kot so to pričakovali. Prvo zmago v našo korist je zabeležil M. Šurk na 8 deski, nato je izgubil

L. Zabukovec, zopet zmagal I. Limbek in izgubil A. Zibert. Pri stanju 2 : 2 sem s svojim nasprotnikom remiziral (potem, ko sem se izvlekel iz popolnoma izgubljenega položaja). Kar se je zgodilo kasneje, je bila katastrofa za nas. Vse preostale igre smo izgubili ter klonili pred Grosupelčani z rezultatom 2 in pol : 7 in pol točke. Stanje v disciplinah je bilo 3 : 1.

V zadnji točki smo odigrali še disciplino kegljanje v narodnem slogu na izredno lepem kegljišču. Tokrat smo se mi zavedali, kaj nas čaka. Premagali so nas z razliko preko 100 kegljev, kar je le preveč porazno. Vzrok na naši strani je — nimamo kegljišča in zato tudi ne potrebnega treninga.

Grosupelčani so nam dali dobro lekcijo. Bili so gostoljubni in to gostoljubnost smo jim dolžni vrniti. Oddolžiti se jim moramo za poraz tam, kjer ni bil potreben. Strelci imajo solidno moštvo in se jim ni treba bati nasprotnika. Nasprotno — strelci rabijo močnejšega nasprotnika. Odbojkarji bodo morali pokazati vse znanje, če bodo hoteli zmagati, pod pogojem, da bodo v prihodnje tudi Grosupelčani več igrali. Igralci namiznega tenisa pa kaj lahko izgubijo, saj je bil že sedanji rezultat na nitki. Kegljači naj raje počakajo, da dobijo kegljišče ter predhodno trenirajo, da jim keglji-solisti ne bodo delali preveč preglavic, pa tudi zato, da ne bodo na polno metali praznih krogel.

In sedaj še šahisti. Postava Limbek (sen.), Zabukovec, Klešnik, Podgoršek, dr. Jerovec, Lipovšek, Zibert, Šurk in Limbek (jun.) je bila »nekoč« v kvaliteti igre nekaj drugega. Bolj za šahiste velja zatorej nujnost po igranju kot za vse druge. Ostali so vsaj zmagali — šahisti pa so izgubili kot bi si to upal predstavljati na najbolj črn dan.

Vprašam se — vprašam vas. Zakaj pa ne vključimo šahovske turnirje v naša tradicionalna tekmovanja ali vsaj v zimskem času? Je motorjacija res edini vzrok, da nam je odslej vse ostalo dogajanje zadnja briga? Zakaj ne prirejamo turnirjev? Menda ne bo nihče več med nami oporekal prvega mesta tovarišu Limbeku. In če — naj to dokaže. Toda, kdo bo drugi? Kdo tretji? In kdo bo zadnji. Ne zamerite — tudi igralec na zadnji deski prinese ekipi točke — če zmaga, seveda!

To reportažo sem napisal, ker so me zanjo zadolžili. Prepričan pa sem, da je srečanje z Grosupelčani v nas le prebudilo zavest, da smo porazom sami krivi. Neumestno bi bilo sedaj polemizirati o napisanem — bolj prav je, če preidemo s kampanjskega dela k rednemu ter za prihodnje leto sestavimo koledar tekmovanj, tako prireditvenih kakor gostujočih.

O. Lipovšek

roku brez naknadnih navodil, ker je v odredbi nekaj nejasnih pojmov. Za izvajanje te odredbe so potrebne velike priprave v industriji, predvsem pa je potrebno o tem poučiti tudi osebje v maloprodajni mreži, kakor tudi potrošnika.

13. Enotno tehnično terminologijo naj bi izdelala fakulteta in akademija znanosti s pomočjo aktivnega sodelovanja strokovne komisije.

14. Pri izobraževanju tehničnega, komercialnega in ekonomskega kadra v šolah naj se uporablja usvojena tehnična terminologija, prav tako se mora bodoči kader seznaniti tudi z obstoječimi standardi ter tozadevnimi predpisi.

15. Standardi so prvenstveno namenjeni zaščiti potrošnikov, zato je potrebno pri njih vzbuditi zanimanje zanje in stremeti za tem, da čim večje število potrošnikov sodeluje pri sestavi standardov.

16. Za izvršitev postavljenih nalog je potrebno predhodno preskrbeti potrebna finančna sredstva.

17. Delo z uvajanjem, dopolnjevanjem in obnovno standardov bo dolgotrajno, zato je bilo predlagano, da se pri Svetu tekstilne industrije Zvezne industrijske zbornice osnuje referat za standarde.

18. Konkretno predloge, ki so bili podani med posvetovanjem, naj Zavod za standardizacijo pri sestavi standardov upošteva.

2 : 0 za naše v odbojki. To je bil zadnji posnetek fotoreporterja, ker je moral nato domov. Zato k sreči v albumu ne bo posnetih porazov, ki so nato sledili

Personalne izpremembe

Vstopi:

1. Pavlič Ana, tkalka v tkalnici, vstopila dne 26. 9. 1961,
2. Juvan Jože, prevzem surovih tkanin v tkalnici, vstopil dne 27. 9. 1961,
3. Bider Ivanka, tkalka v tkalnici, vstopila dne 27. 9. 1961,
4. Antonijevič Života, predilec v predpreditilnici, vstopil dne 27. 9. 1961,
5. Bahor Vida, tkalka v tkalnici, vstopila dne 2. 10. 1961,
6. Horvat Marta, tkalka v tkalnici, vstopila dne 2. 10. 1961,
7. Galjot Ana, tkalka v tkalnici, vstopila 4. 10. 1961,
8. Halilagič Ibrahim, notranji transport v tkalnici, vstopil dne 4. 10. 1961,
9. Vodnjov Jakob, predilec v predilnici, vstopil dne 4. 10. 1961,
10. Kuhar Franc, dvor. delavec, vstopil dne 5. 10. 1961,
11. Košmrl Vinko, del. v oplemenitilnici, vstopil dne 5. 10. 1961,
12. Vrhovnik Marta, tkalka v tkalnici, vstopila dne 6. 10. 1961,
13. Sočić Marjeta, tkalka v tkalnici, vstopila dne 6. 10. 1961,
14. Tratnjek Mirko, del. v oplemenitilnici, vstopil dne 9. 10. 1961,
15. Omahna Magdalena, tkalka v tkalnici, vstopila dne 9. 10. 1961,
16. Botak Štefka, tkalka v tkalnici, vstopila dne 18. 10. 1961,
17. Borak Anka, tkalka v tkalnici, vstopila dne 18. 10. 1961,
18. Simčič Fanica, tkalka v tkalnici, vstopila dne 19. 10. 1961,
19. Capuder Terezija, tkalka v tkalnici, vstopila dne 20. 10. 1961,
20. Levec Marija, delavka v oplemenitilnici, vstopila dne 20. 10. 1961,
21. Kisilak Kristina, tkalka v tkalnici, vstopila dne 23. 10. 1961.

Izstopili:

1. Pavlič Pepca, tkalka v tkalnici, izstopila dne 16. 9. 1961, samovoljno zapustila delo,
2. Omejc Štefka, tkalka v tkalnici, izstopila dne 18. 9. 1961, samovoljno zapustila delo,
3. Matičič Miha, ključavničar, izstopil dne 28. 9. 1961, samovoljno zapustil delo,
4. Hüll Emilija, tkalka v tkalnici, izstopila dne 30. 9. 1961, sporazumno z upravo podjetja,
5. Marič Helena, tkalka v tkalnici, izstopila dne 30. 9. 1961, sporazumno z upravo podjetja,
6. Panjan Franc, sekretar podjetja, izstopil dne 30. 9. 1961, zaradi upokojitve,
7. Rant Olga, uslužbenka v kadrov. sektorju, izstopila dne 30. 9. 1961, sporazumno — na podlagi odpovedi,
8. Vodnjov Jakob, predilec v predilnici, izstopil dne 6. 10. 1961, sporazumno z upravo podjetja,
9. Barle Jožefa, tkalka v tkalnici, izstopila dne 14. 10. 1961, samovoljno zapustila delo,
10. Kern Jože, ključavničar, izstopil dne 21. 10. 1961, sporazumno z upravo podjetja.

Poročili so se:

1. Janežič Frančiška, delavka v tiskarni, in Bakan Matija, delavec v pripravljalnici,
2. Rak Ema, uslužbenka v pripravljalnici, poročena Korošec,
3. Lipovšek Ivana, tkalka, poročena Križnik.

Filmi v kinu

»INDUPLATI«

- 18.—19. XI. 1961. »GIGI« je naslov ameriškega barvnega cinemascop filma. To je glasbena komedija, ki nam prikazuje življenje Pariza. Lašel preživlja vesele urice z mlado in privlačno deklico po imenu Gigi. Da bi se ji oddolžil za prijetne urice, jo povabi skupaj z njeno teto na morje. Po povratku v Pariz so Gigi naučili, kako se mora vesti v družbi moških in nekega dne, ko pride Lašel zopet na obisk, ga pričaka namesto ljubke deklice gospodična. Parižani so bili osupli, ko so ju videli skupaj v nočnem lokalu. Bila je tako glasna, da jo je on brez pojasnila odvedel domov. Toda že naslednji dan je mladi bogataš uvidel, da ne more živeti brez nje, ker je že osvojila njegovo srce.
- 25.—26. XI. 1961. »PONOSNI UPORNIK« je ameriški barvni western film, v katerem so prikazane razmere po državljanski vojni.
29. XI. 1961. »JAZZ, LJUBEZEN IN PESEM« je naslov nemškega filma, ki nas seznani z življenjem dijakov. V internatu »Vesnek« je vedno veselo. Dijaki so osnovali orkester in vadijo program, ki bi ga izvedli na festivalu internata. Steber orkestra pa sta kitarist Peter in privlačna Koni. Nekateri profesorji so proti festivalu, drugi pa mlade glasbenike podpirajo. Še posebno se zavzame za festival generalni direktor, ki pride v internat z namenom, da bi bolje spoznal dijake. Da ga ne bi spoznali, se najprej zaposli kot hišnik. Toda smola je hotela, da je Petru zbolela mama in tako ni imel več sredstev za nadaljnji študij. S pomočjo novega hišnika si pomagajo tako, da zvečer igrajo po zabaviščih in sejmihi, kjer zaslužijo nekaj denarja, vendar še ne dovolj za Petrovo šolanje. Končno pride dan festivala. Vse je zasedeno, samo mesto za generalnega direktorja je še prazno. Takrat pa pride hišnik že kot novi direktor. Vsi so osupli in dijaki niso še nikoli tako dobro zaigrali kot prav sedaj.
- 2.—3. XII. 1961. »SMER ZA TEKSAS« je naslov ameriškega barvnega filma, ki je poln razburljivih prizorov. Na vidiku je vojna med severom in jugom. To se opaža tudi po akcijah dobro organiziranih roparskih tolpe, ki skoraj vsak dan napadajo poštne kočije. Lastnik kočij najame Holbruka, da najde roparje in jih onemogoči. Banditi napadajo kočijo, v kateri se vozi tudi Holbruk. Uspe mu pobegniti, vendar roparjev ni spoznal, ker so bili maskirani. Sedaj se zadeve loti drugače ter skupaj z gospodično Kruker in mladim Bernijem, ki sta mu pomočnika, skuša čim več zvedeti o roparjih. K temu delu pritegne tudi lastnico bara, Ani. Berni, ne da bi obvestil Holbruka, odide k vodji banditov ter se priključi njegovi tolpi. Ani pa sporoči Holbruku, da je njen mož tudi soudeležen pri ropanju kočij. Bentona, od katerega je Ani to zvedela, Holbruk prisili, da mu pove, kje se skriva tolpa. Vzame ga za vodiča in se v spremstvu šerifa odpravi, da tolpo iznenadi. Toda vojna je tik pred izbruhom ter se tolpa odloči, da pobegne na drugo stran. Vodi jih Berni, ki jih namesto na varno privede v roke Holbruku in šerifu. Razvije se ogorčena borba, v kateri so roparji uničeni.